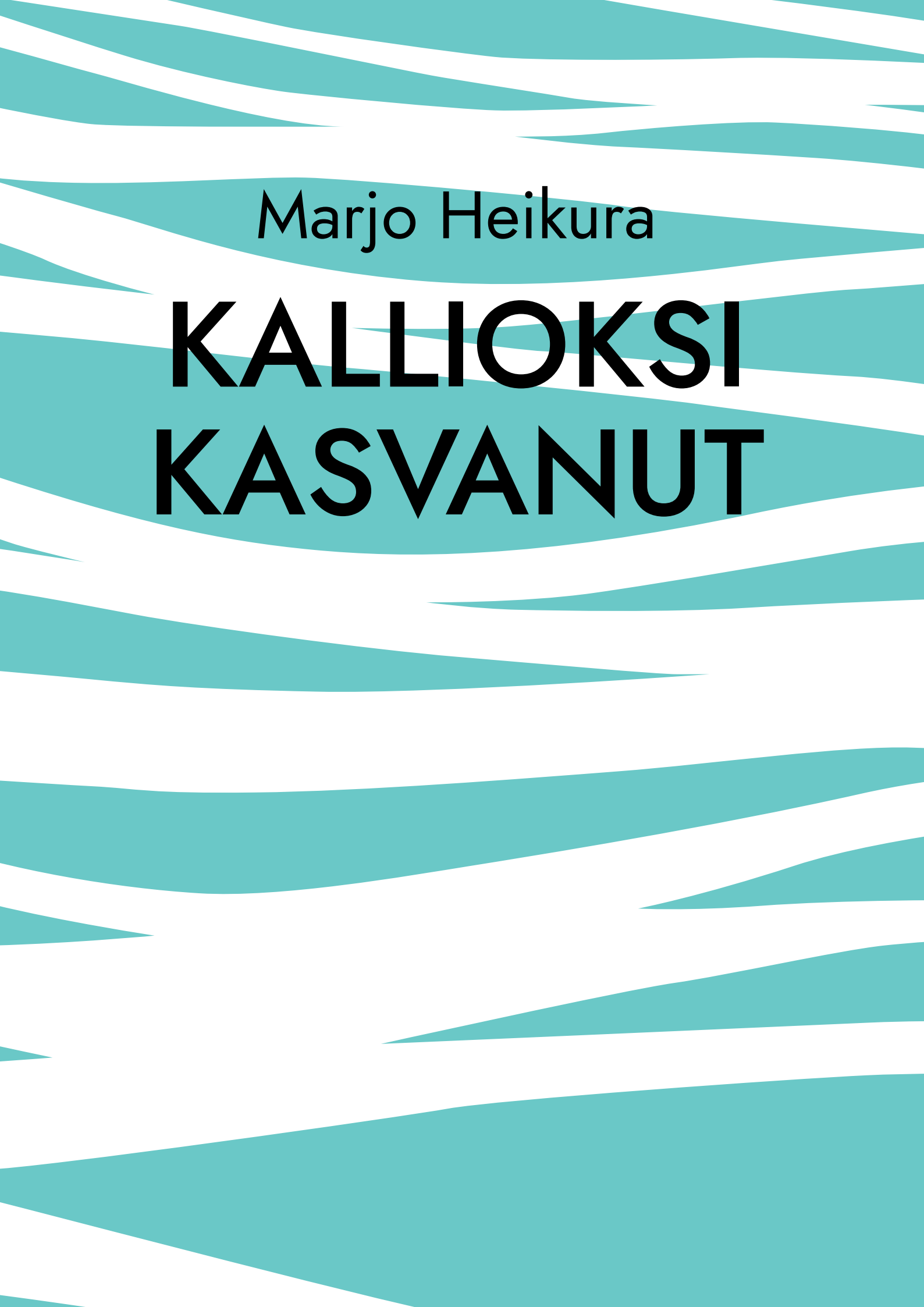

The background of the entire page is a white surface with a pattern of horizontal, wavy, teal-colored bands of varying widths and lengths, creating a sense of movement and depth.

Marjo Heikura

**KALLIOKSI
KASVANUT**

KALLIOKSI KASVANUT

MARJO HEIKURA

"Kauempaa katsottuna

kaiken voi nähdä kauniimpana

ja armollisemmin."

Marjo

ESIPUHE

”Jokaisena aamuna on uusi mahdollisuus valita uusi polku. Tärkeintä on pysyä elämälle ja uusille mahdollisuuksille avoimena.”

Tämä runokirja syntyi vuonna 2010. Nelikymppisenä.

Olin mielestäni aikuinen nainen. Ajattelin olevani ikään kuin valmis naisena ja ihmisenä. Paljon elänyt ja nähnyt. Saanut ja menettänyt. Uskaltanut heittäytyä milloin mihinkin seikkailuun.

Olin kuitenkin maksanut matkan varrella omista valinnoistani kovia hintoja.

Synnyin 1970, helteisen heinäkuun lopussa, aamuauringon noustessa karjuen, tunteet edellä tähän maailmaan.

Tunteet edellä sitten kuljinkin kymmeniä vuosia. Kunnes löysin itseni pisteestä, jolloin koin, että minulta oli viety

toivokin elämästä. Tunteet olivat johdattaneet minut
umpikujaan. Tai ainakin kovasti harhaan.

” Äiti. Sä olet tuollainen kallio. Oikea kivi.” Tyttäreni

totesi nelikymppisilläni. Hän tarkoitti sillä hyvää.

Ymmärsin kyllä. Tavallaanhan se oli hyvä, että lapseni
koki minut vakaaksi ja turvalliseksi. Tiesin tuon olevan
totta. Olin antanut järjen kuljetella minua jo pitkään.

Kuitenkin tunsin sisimmässäni, kuinka tuo lause liikautti
sisuksissani jotain valtavaa. Jotain lähti pidikkeettömästi
liikkeelle. Se olin minä. Se osa minusta, jonka olin
tukahduttanut.

Järjen syrjäyttämät tunteet alkoivat purkautua luvatta
pintaan. Ulos minusta.

Tämä runokirja on sen seuraus.

TAMMIKUUSSA 2023, Marjo Heikura

1. MENNEISYYDEN KAHLEET
2. SYNTYNYT RAKKAUDETTOMUUTEEN
3. VALINNAN VAPAUS
4. NUORUUDEN POLTE
5. MUURI
6. ELÄMÄN VUORISTORATA
7. LUMOUS
8. SINUA EI TÄÄLLÄ ENÄÄ OLLUT
9. PIENI TERVEHDYS
10. JÄTETTYNÄ
11. SUURI ON SYDÄN MUISTOINEEN
12. TYYNEYS
13. LUULIN RAKKAUDEKSI
14. VANHAN ON KUOLTAVA UUDEN TIELTÄ
15. KASVOIN SUUREKSI
16. REPULLINEN
17. MIELENRAUHA
18. RAKASTUIN
19. KALLIOKSI KASVANUT
20. TULESSA TAOTTU

MENNEISYYDEN KAHLEET

Varjot valuvat selkäni takaa,

vasta sataneelle puhtaan valkealle lumelle.

Voi perkele!

Haluan jo irrottaa menneisyyden kahleet!

SYNTYNYT RAKKAUDETTOUUTEEN

Synnyin synkkään rakkaudettomuuteen.

Raskaiden harmaiden pilvien,

kylmän tähdettömän taivaan alle.

Nuoruuteni vimmallä etsin rakkautta,

jossa kipu kilpaili säteillään,

aurinkoakin voimakkaammin.

Ja suru seisoj harmaana,

rossipohjaisine jalkoineen taloni alla,

antaen tuulen tehdä tuhojaan kostuneilla pinnoillaan.

Seinäni huokailivat pettymyksistä kyyneleitä.

Kattoni raivosi nääntyneenä tuskissaan.

Kun vapauduin

miljoona kyyhkystä pyrähti lentoon.

VALINNAN VAPAUS

Älä luule,

et voi valita mihin synnyt.

Älä luule,

et, mihin kuolet.

Välissä tuhansia reittejä,

valittavaksi.

NUORUUDEN POLTE

Polte ja kuume huhtikuun.

Purossa pienessä, lumen alta juuri paljastuneessa.

Poukkoilee pisarat uomiensa yli,

pärskien äänekkäästi,

roiskuen hallitsemattomasti.

Eteenpäin vauhdilla pyrkien,

ylös aurinkoa kohden.

Nuoruuden polte taskussaan.

Viattomuus ja halu mielessään.

"Kallioksi kasvanut" kuvaa tarinallisesti ja vertauskuvallisesti tytöksen matkaa aikuiseksi naiseksi, huolenpitäjäksi ja vastuunkantajaksi.

Se on tarina matkasta, jossa opitaan, että oman elämän suuntaa on aina mahdollista muuttaa.

Ehkä aina ei voi valita tietä, mutta oman asenteen voi ja sen miten suhtautuu asioihin.

Tarinassa kulkee voimakkaasti mukana juurettomuuden aiheuttama yksinäisyyden ja ulkopuolisuuden kokemus. Kirjoittajan omien juurien sijaitessa Laatokan Karjalassa, voi vain arvailla mistä juurettomuus tarinassa kumpuaa.

Tarinan loppupuolella voi tehdä myös päätelmän siitä, että vahvistuminen voi olla myös sitä, että tulee tietoiseksi omasta haavoittuvuudestaan ja alttiudesta epätoivoon.

"Elämäni matkalla olen tottunut siihen, että osa valitsemistani teistä on ollut pakko jättää. Joskus jopa taakse katsomatta."

- Marjo -